

16/RO
GL 244 rev. 01

**Orientări pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau
a persoanei împuternicite de către operator**

Adoptate la 13 decembrie 2016
Astfel cum au fost revizuite și adoptate ultima dată la 5 aprilie 2017

Acest grup de lucru a fost constituit în temeiul articolului 29 din Directiva 95/46/CE. Acesta este un organ european privind protecția datelor și a vieții private cu rol consultativ și statut independent. Atribuțiile sale sunt descrise la articolul 30 din Directiva 95/46/CE și la articolul 15 din Directiva 2002/58/CE.

Secretariatul este asigurat de Direcția C (Drepturi fundamentale și statul de drept) din cadrul Comisiei Europene, Direcția Generală Justiție și Consumatori, B-1049 Bruxelles, Belgia, Nr. birou MO59 05/35

Site: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

Cuprins

1.	Identificarea unei autorități de supraveghere principale: conceptele cheie.	3
1.1	„Prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal”	3
1.1.1	„Afectează în mod semnificativ”	3
1.2	Autoritatea de supraveghere principală.	4
1.3	Sediul principal.	5
2.	Măsuri pentru identificarea autorității de supraveghere principale	5
2.1	Identificarea „sediului principal” pentru operatori	5
2.1.1	Criteriile de identificare a sediului principal al unui operator în cazul în care acesta nu este locul administrației sale centrale în Uniune.....	7
2.1.2	Grupuri de întreprinderi	7
2.1.3	Operatorii asociați	8
2.2	Cazuri limită.....	8
2.3	Persoana împuternicită de către operator	9
3.	Alte aspecte relevante	10
3.1	Rolul „autorității de supraveghere vizate”	10
3.2	Prelucrarea locală.....	11
3.3	Societățile care nu sunt stabilite în UE.	11
	ANEXĂ - Întrebări îndrumătoare pentru identificarea autorității de supraveghere principale	11

1. Identificarea unei autorități de supraveghere principale: conceptele cheie.

1.1 „Prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal”.

Identificarea unei autorități de supraveghere principale este relevantă numai în cazul în care un operator sau o persoană împuternicită de către operator desfășoară acțiuni de prelucrare transfrontalieră a datelor cu caracter personal. Articolul 4 alineatul (23) din Regulamentul general privind protecția datelor (GDPR) definește „prelucrare transfrontalieră” ca fiind fie:

- *prelucrarea datelor cu caracter personal care are loc în contextul activităților sediilor din mai multe state membre ale unui operator sau ale unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, dacă operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în cel puțin două state membre; sau fie*
- *prelucrarea datelor cu caracter personal care are loc în contextul activităților unui singur sediu al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, dar care afectează în mod semnificativ sau este susceptibilă de a afecta în mod semnificativ persoane vizate din cel puțin două state membre.*

Acest lucru înseamnă că, în cazul în care o organizație are sedii în Franța și România, de exemplu, și prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților lor, atunci acest lucru va constitui prelucrare transfrontalieră.

Pe de altă parte, organizația poate desfășura activitatea de prelucrare doar în contextul constituirii acesteia în Franța. Însă, în cazul în care activitatea respectivă afectează semnificativ, sau este susceptibilă de a afecta în mod semnificativ, persoane vizate din Franța și România, acest lucru va constitui, de asemenea, prelucrare transfrontalieră.

1.1.1 „Afectează în mod semnificativ”.

GDPR nu definește noțiunea de „în mod semnificativ” sau „afectează”. Intenția formulării a fost să se asigure faptul că nu orice activitate de prelucrare, cu orice efect și care are loc în contextul unui singur sediu, intră în definiția sintagmei „prelucrare transfrontalieră”.

Printre cele mai relevante sensuri obișnuite în limba engleză ale cuvântului „semnificativ” se află: „în cantitate și de dimensiuni ample sau considerabile; apreciabile, destul de mari” sau „cu o valoare sigură, de semnificație reală; masiv; cu greutate, important” (Oxford English Dictionary).

Cel mai relevant sens al verbului „afectează” este „a influența” sau „a face o impresie semnificativă asupra”. Substantivul conex „efect” înseamnă, printre altele, „un rezultat” sau „o consecință” (Oxford English Dictionary). Acest lucru sugerează că, pentru ca prelucrarea datelor să afecțeze pe cineva, aceasta trebuie să aibă un anumit impact asupra lor. Prelucrarea care nu are un efect semnificativ asupra persoanelor nu se încadrează în a doua parte a definiției sintagmei „prelucrare transfrontalieră”. Însă, s-ar încadra în prima parte a definiției în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților sediilor din mai multe state membre ale unui operator sau ale unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, dacă operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în cel puțin două state membre.

Prelucrarea poate fi introdusă în a doua parte a definiției dacă există probabilitatea unei afectări semnificative, nu doar efectul semnificativ propriu-zis. Trebuie remarcat faptul că „susceptibile de a” nu înseamnă că există posibilitatea îndepărtată a unui efect semnificativ. Efectul semnificativ trebuie să fie mai mult probabil decât improbabil. Pe de altă parte, aceasta înseamnă și faptul că persoanele nu trebuie să fie afectate efectiv: probabilitatea unui efect semnificativ este suficientă pentru a încadra prelucrarea în definiția sintagmei „prelucrare transfrontalieră”.

Faptul că o operațiune de prelucrare a datelor poate implica prelucrarea unui număr, chiar și a unui număr mare, de date cu caracter personal ale persoanelor, într-o serie de state membre, nu înseamnă neapărat că prelucrarea are sau este susceptibilă de a avea un efect semnificativ. Prelucrarea care nu are un efect semnificativ nu constituie prelucrare transfrontalieră în sensul celei de a doua părți a definiției, indiferent de numărul persoanelor pe care aceasta le afectează.

Autoritățile de supraveghere vor interpreta sintagma „afectează în mod semnificativ” de la caz la caz. Vom ține seama de contextul prelucrării, tipul datelor, scopul prelucrării și factori precum problema dacă prelucrarea:

- cauzează sau este susceptibilă de a cauza daune, pierderi sau suferință persoanelor;
- are sau este susceptibilă de a avea un efect real în sensul limitării drepturilor sau al negării unei oportunități;
- afectează sau este susceptibilă de a afecta sănătatea, bunăstarea sau liniștea sufletească a persoanelor;
- afectează sau este susceptibilă de a afecta situația sau circumstanțele financiare sau economice ale persoanelor;
- expune persoanele unor situații de discriminare sau tratament inechitabil;
- implică analiza unor categorii speciale de date cu caracter personal sau a altor date cu caracter intruziv, în special a datelor cu caracter personal ale copiilor;
- determină sau este susceptibilă de a determina modificarea semnificativă a comportamentului persoanelor;
- are consecințe improbabile, neanticipate sau nedorite pentru persoane;
- dă naștere unor situații jenante sau altor situații cu efecte negative, inclusiv dăunează reputației; sau
- implică prelucrarea unei game largi de date cu caracter personal.

În cele din urmă, testul „efectului semnificativ” este menit să asigure faptul că autoritățile de supraveghere sunt obligate să coopereze în mod oficial doar prin intermediul mecanismului pentru asigurarea coerenței al GDPR „în cazul în care o autoritate de supraveghere intenționează să adopte o măsură prevăzută a produce efecte juridice în ceea ce privește operațiunile de prelucrare care afectează în mod substanțial un număr semnificativ de persoane vizate din mai multe state membre”. (*Considerentul 135*)

1.2 Autoritatea de supraveghere principală.

Cu alte cuvinte, o „autoritate de supraveghere principală” este autoritatea cu responsabilitatea primară în abordarea unei activități de prelucrare transfrontalieră a datelor, de exemplu atunci când o persoană vizată formulează o plângere cu privire la prelucrarea datelor sale cu caracter personal.

Autoritatea de supraveghere principală va coordona orice investigație care implică alte autorități de supraveghere „vizate”.

Identificarea autorității de supraveghere principale depinde de stabilirea locului în care se află „sediul principal” sau „sediul unic” al operatorului în UE. Articolul 56 din GDPR prevede că:

- *autoritatea de supraveghere a sediului principal sau a sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator este competentă să acționeze în calitate de autoritate de supraveghere principală pentru prelucrarea transfrontalieră efectuată de respectivul operator sau respectiva persoană împuternicită în cauză în conformitate cu procedura de [cooperare] prevăzută la articolul 60.*

1.3 Sediul principal.

Articolul 4 alineatul (16) din GDPR prevede că „sediul principal” înseamnă:

- *în cazul unui operator cu sedii în cel puțin două state membre, locul în care se află **administrația centrală** a acestuia în Uniune, cu excepția cazului în care **deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal se iau într-un alt sediu al operatorului din Uniune, sediu care are competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii**, caz în care sediul care a luat deciziile respective este considerat a fi sediul principal;*
- *în cazul unei persoane împuternicite de operator cu sedii în cel puțin două state membre, locul în care se află **administrația centrală** a acesteia în Uniune, sau, în cazul în care persoana împuternicită de operator nu are o administrație centrală în Uniune, sediul din Uniune al persoanei împuternicite de operator în care au loc **activitățile principale de prelucrare, în contextul activităților unui sediu al persoanei împuternicite de operator, în măsura în care aceasta este supusă unor obligații specifice în temeiul regulamentului.***

2. Măsuri pentru identificarea autorității de supraveghere principale

2.1 Identificarea „sediului principal” pentru operatori

Pentru a stabili unde se află sediul principal, este necesar să se identifice mai întâi administrația centrală a operatorului în UE, dacă există¹. Abordarea implicită în GDPR este că administrația centrală din UE este locul în care sunt luate deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal, acest loc având competența de a dispune punerea în aplicare a unor astfel de decizii.

În esență, principiul autorității de supraveghere principale din GDPR este acela că supravegherea prelucrării transfrontaliere ar trebui să fie condusă doar de o singură autoritate de supraveghere în UE. În cazurile în care, în cadrul administrației centrale din UE, sunt luate decizii referitoare la diferite activități de prelucrare transfrontalieră, va exista o singură autoritate de supraveghere principală pentru diversele activități de prelucrare a datelor

¹ GDPR este relevant pentru SEE și se aplică după încorporarea acestuia în Acordul privind SEE. GDPR se află în prezent în curs de examinare pentru a fi încorporat, a se vedea <http://www.efta.int/eea-lex/32016R0679>

desfășurate de societăți multinaționale. Însă pot exista cazuri în care un alt sediu decât administrația centrală ia decizii autonome în ceea ce privește scopurile și mijloacele necesare pentru o anumită activitate de prelucrare. Acest lucru înseamnă că pot exista situații în care pot fi identificate mai multe autorități principale, mai exact în cazul în care o societate multinațională decide să aibă centre decizionale separate, în diferite țări și pentru diferite activități de prelucrare.

Trebuie reamintit faptul că, atunci când o societate multinațională centralizează toate deciziile legate de scopurile și mijloacele activităților de prelucrare în unul dintre sediile sale din UE (și unitatea de la acest sediu are competența de a pune în aplicare astfel de decizii), doar o singură autoritate de supraveghere principală va fi identificată pentru societatea multinațională.

În astfel de situații, va fi esențial pentru companii să identifice cu precizie locul în care sunt luate deciziile cu privire la scopul și mijloacele prelucrării. Identificarea corectă a sediului principal este în interesul operatorilor și al persoanelor împuternicite de către operatori, deoarece se clarifică problema legată de autoritatea de supraveghere cu care trebuie să interacționeze în contextul diferitelor lor sarcini de asigurare a conformității în temeiul GDPR. Acestea pot include, după caz, desemnarea unui responsabil cu protecția datelor sau consultarea cu privire la o activitate de prelucrare riscantă pe care operatorul nu îl poate atenua prin mijloace rezonabile. Dispozițiile relevante din GDPR vizează asigurarea posibilității de gestionare a acestor sarcini de asigurare a conformității.

Exemplele de mai jos ilustrează acest lucru:

Exemplul 1: Un distribuitor de produse alimentare își are sediul (și anume, „locul administrației centrale”) în Rotterdam, Țările de Jos. Acesta are sedii în diverse alte state membre ale UE, care sunt în legătură cu persoane locale. La toate sediile se utilizează același software pentru a prelucra datele cu caracter personal ale consumatorilor în scopuri comerciale. Toate deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal ale consumatorilor în scopuri comerciale sunt luate la sediul central din Rotterdam. Aceasta înseamnă că autoritatea de supraveghere principală a societății pentru această activitate de prelucrare transfrontalieră este autoritatea de supraveghere din Țările de Jos.

Exemplul 2: O bancă își are sediul central la Frankfurt, iar toate² activitățile sale de prelucrare în domeniul bancar sunt organizate acolo, însă departamentul său de asigurări are sediul la Viena. În cazul în care sediul din Viena are competența de a decide cu privire la toate activitățile de prelucrare a datelor în domeniul asigurărilor și de a pune în aplicare aceste decizii pentru întregul teritoriu al UE, astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (16) din GDPR, autoritatea de supraveghere austriacă ar fi autoritatea principală în ceea ce privește prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal în scopuri de asigurări, iar autoritățile germane (autoritatea de supraveghere din Hessen) ar supraveghea prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri bancare, indiferent de locul unde se află clienții³.

² În contextul prelucrării datelor cu caracter personal în scopuri bancare, recunoaștem că sunt implicate numeroase activități diferite de prelucrare în aceasta. Însă, pentru a simplifica lucrurile, le abordăm cu totul sub un scop unic. Același lucru este valabil și pentru prelucrarea efectuată în scopuri de asigurări.

³ Ar trebui reamintit, de asemenea, faptul că GDPR prevede posibilitatea supravegherii locale în cazuri specifice. A se vedea considerentul (127): „Fiecare autoritate de supraveghere care nu acționează ca autoritate de supraveghere principală ar trebui să aibă competența de a trata cazuri locale, în care operatorul sau persoana

2.1.1 Criteriile de identificare a sediului principal al unui operator în cazul în care acesta nu este locul administrației sale centrale în Uniune.

Considerentul 36 din GDPR este util în sensul clarificării factorului principal care va fi utilizat pentru a stabili sediul principal al unui operator în cazul în care criteriul administrației centrale nu se aplică. Acest lucru implică identificarea locurilor în care se desfășoară efectiv și în realitate activitățile administrative și în care se stabilesc principalele decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare în cadrul unor înțelegeri stabile. Considerentul 36 clarifică, de asemenea, „prezența și utilizarea mijloacelor tehnice și a tehnologiilor de prelucrare a datelor cu caracter personal sau activitățile de prelucrare nu constituie un sediu principal și, prin urmare, nu sunt criteriul determinant în acest sens.

Operatorul însuși identifică locația sediului său principal și, prin urmare, autoritatea de supraveghere care acționează în calitate de autoritate principală a sa. Însă, ulterior, aceasta poate fi contestată de către respectiva autoritate de supraveghere vizată.

Factorii de mai jos sunt utili pentru stabilirea locației sediului principal al unui operator în conformitate cu dispozițiile din GDPR în cazurile în care aceasta nu este și locația administrației sale centrale din UE..

- Unde se iau decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare vizate definitiv?
- Unde se iau decizii cu privire la activități comerciale care implică prelucrarea datelor?
- Cui aparține autoritatea de a dispune punerea în aplicare efectivă a deciziilor?
- Unde se află directorul (sau directorii) care poartă responsabilitatea generală de gestionare pentru prelucrarea transfrontalieră?
- Unde este înregistrat ca societate operatorul sau persoana împuternicită de către operator în cazul în care acesta sau aceasta se află pe un singur teritoriu?

Este de reținut faptul că această listă nu este completă. Este posibil să fie relevanți și alți factori în funcție de operator sau de activitatea de prelucrare în cauză. În cazul în care o autoritate de supraveghere are motive să se îndoiască de faptul că sediul identificat de către operator este, în realitate, sediul principal în sensul GDPR, aceasta poate, desigur, să solicite operatorului să furnizeze informațiile suplimentare necesare pentru a dovedi unde se află sediul său principal.

împuternicită de operator are sedii în mai multe state membre, dar obiectul respectivei prelucrări privește doar prelucrarea efectuată într-un singur stat membru și implicând doar persoane vizate din acel unic stat membru, de exemplu în cazul în care obiectul îl constituie prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților în contextul specific legat de forța de muncă dintr-un stat membru.” Acest principiu înseamnă că supravegherea datelor privind resursele umane în contextul ocupării forței de muncă la nivel local ar putea să fie de competența mai multor autorități de supraveghere.

2.1.2 Grupuri de întreprinderi

În cazul în care prelucrarea este efectuată de către un grup de întreprinderi cu sediul central în UE, se presupune că sediul întreprinderii care deține controlul global este centrul decizional pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, și, prin urmare, va fi considerat drept sediul principal pentru grup, cu excepția cazului în care deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare sunt luate la un alt sediu. Societatea-mamă sau sediul operațional al grupului de întreprinderi din UE este probabil să fie sediul principal, deoarece acesta ar fi locul administrației sale centrale.

Trimiterea din definiție la locul administrației centrale a unui operator funcționează bine în cazul organizațiilor care au un sediu decizional centralizat și o structură pe sucursale. În astfel de cazuri, este clar că autoritatea de a lua decizii referitoare la prelucrarea transfrontalieră a datelor și de a dispune îndeplinirea acestora, aparține sediului central al societății. În astfel de cazuri, este simplu să se stabilească locația sediului principal și, prin urmare, autoritatea de supraveghere competentă care este autoritate de supraveghere principală. Cu toate acestea, sistemul decizional al grupului de societăți ar putea fi mai complex, cu atribuirea competenței de luare a deciziilor în mod independent cu privire la prelucrarea transfrontalieră unor diferite sedii. Criteriile prezentate anterior ar trebui să ajute grupurile de întreprinderi să identifice sediul lor principal.

2.1.3 Operatorii asociați

GDPR nu tratează în mod specific problema desemnării unei autorități principale în cazul în care doi sau mai mulți operatori stabiliți în UE stabilesc în comun scopurile și mijloacele de prelucrare, mai exact, sunt operatori asociați. Articolul 26 alineatul (1) și considerentul 79 prevăd în mod clar faptul că, în situații de operatori asociați, operatorii își stabilesc în mod transparent responsabilitățile ce le revin în vederea asigurării conformității cu obligațiile care le revin în temeiul regulamentului. Prin urmare, pentru a beneficia de principiul ghișeului unic, operatorii asociați ar trebui să desemneze (dintre sediile în care se iau decizii) sediul operatorilor asociați care va avea autoritatea de a pune în aplicare decizii referitoare la prelucrarea în privința tuturor operatorilor asociați. Atunci acest sediu va fi considerat drept sediul principal pentru prelucrarea efectuată în situația operatorilor asociați. Acordul dintre operatorii asociați nu aduce atingere normelor privind răspunderea prevăzute în GDPR, în special la articolul 82 alineatul (4).

2.2 Cazuri-limită

Vor exista situații limită și complexe în care va fi dificil să se identifice sediul principal sau să se stabilească locul în care sunt luate deciziile cu privire la prelucrarea datelor. Acest lucru ar putea fi valabil în cazul în care există o activitate de prelucrare transfrontalieră și în care operatorul este stabilit în mai multe state membre, dar nu există nicio administrație centrală în UE și niciuna dintre sediile din UE nu iau decizii cu privire la prelucrare (mai exact, deciziile sunt luate exclusiv în afara UE).

În cazul de mai sus, societatea care desfășoară activitatea de prelucrare transfrontalieră poate fi interesată să fie reglementată de o autoritate principală pentru a beneficia de principiul ghișeului unic. Cu toate acestea, GDPR nu oferă o soluție pentru situațiile de acest tip. În aceste condiții, societatea ar trebui să desemneze sediul care are autoritatea de a pune în aplicare deciziile cu privire la activitatea de prelucrare și de a-și asuma răspunderea pentru

prelucrarea datelor, inclusiv să aibă suficiente active, în calitate de sediu principal al său. În cazul în care societatea nu desemnează un sediu principal în acest mod, nu va fi posibil să desemneze o autoritate principală. Autoritățile de supraveghere vor putea întotdeauna să desfășoare cercetări suplimentare, dacă este cazul.

GDPR nu permite căutarea instanței celei mai favorabile. Dacă o societate pretinde că are sediul principal într-un stat membru, însă acolo nu se desfășoară în mod efectiv și în realitate activități administrative sau de luare a deciziilor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, autoritățile de supraveghere competente (sau, în cele din urmă, Comitetul european pentru protecția datelor) vor decide care este autoritatea de supraveghere principală pe baza unor criterii obiective și ținând cont de elementele de probă. Procesul de stabilire a locației sediului principal ar putea necesita desfășurarea unor cercetări active și cooperarea din partea autorităților de supraveghere. Concluziile nu pot fi bazate doar pe declarațiile organizației care face obiectul verificării. În ultimă instanță, sarcina probei le revine operatorilor și persoanelor împuternicite de către operatori pentru a demonstra autorităților de supraveghere relevante locul în cazul în care sunt luate deciziile relevante cu privire la prelucrare și locul în care există autoritatea de punere în aplicare a unor astfel de decizii. Evidențele efective ale activității de prelucrare a datelor ar ajuta atât organizațiile, cât și autoritățile de supraveghere la stabilirea autorității principale. Autoritatea de supraveghere principală sau autoritățile vizate poate sau pot respinge analiza operatorului pe baza unei examinări obiective a faptelor relevante, solicitând informații suplimentare dacă este necesar.

În unele cazuri, autoritățile de supraveghere relevante vor solicita operatorului să furnizeze dovezi clare, în conformitate cu orientările Comitetului european pentru protecția datelor, privind locul sediului său principal sau locul în care iau decizii cu privire la o anumită activitate de prelucrare a datelor. Acestor dovezi li se va acorda importanța cuvenită, iar autoritățile de supraveghere implicate vor coopera pentru a decide care dintre acestea va prelua conducerea în cadrul investigațiilor. Astfel de cazuri vor fi deferite Comitetului european pentru protecția datelor pentru o decizie în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (b) doar atunci când autoritățile de supraveghere au opinii divergente în ceea ce privește identificarea autorității de supraveghere principale. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, se așteaptă ca autoritățile de supraveghere să fie în măsură să stabilească de comun acord o soluție reciproc satisfăcătoare cu privire la cursul acțiunii.

2.3 Persoana împuternicită de către operator

GDPR oferă, de asemenea, sistemul „ghișeului unic” în beneficiul persoanelor împuternicite de către operatori care fac obiectul GDPR și au sedii în mai multe state membre.

Articolul 4 alineatul (16) litera (b) din GDPR prevede că sediul principal al persoanei împuternicite de către operator va fi locul administrației centrale al persoanei împuternicite de către operator în UE sau, în cazul în care nu există o administrație centrală în UE, sediul din UE în cazul în care se desfășoară activitățile de prelucrare principale (ale persoanei împuternicite de către operator).

Cu toate acestea, conform considerentului 36, în cazurile care implică atât operatorul, cât și persoana împuternicită de către operator, autoritatea de supraveghere principală competentă ar trebui să fie autoritatea de supraveghere principală pentru operator. În această situație, autoritatea de supraveghere a persoanei împuternicite de către operator va fi o „autoritate de

supraveghere vizată” și ar trebui să participe la procedura de cooperare. Această regulă se aplică numai în cazul în care operatorul este stabilit în UE. În cazul în care operatorii intră sub incidența GDPR în temeiul articolului 3 alineatul (2), aceștia nu vor face obiectul mecanismului ghișeului unic. O persoană împuternicită de către operator poate furniza servicii mai multor operatori situați în state membre diferite, de exemplu, un mare furnizor de servicii cloud. În astfel de cazuri, autoritatea de supraveghere principală va fi autoritatea de supraveghere competentă pentru a acționa în calitate de operator. De fapt, aceasta înseamnă că este posibil ca o persoană împuternicită de către operator să trebuiască să interacționeze cu mai multe autorități de supraveghere.

3. Alte aspecte relevante

3.1 Rolul „autorității de supraveghere vizate”

Articolul 4 alineatul (22) din GDPR prevede că:

„autoritate de supraveghere vizată” înseamnă o autoritate de supraveghere care este vizată de procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal deoarece: (a) operatorul sau persoana împuternicită de operator este stabilită pe teritoriul statului membru al autorității de supraveghere respective; (b) persoanele vizate care își au reședința în statul membru în care se află autoritatea de supraveghere respectivă sunt afectate în mod semnificativ sau sunt susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de prelucrare; sau (c) la autoritatea de supraveghere respectivă a fost depusă o plângere.

Conceptul de autoritate de supraveghere vizată este prevăzut a garanta faptul că modelul „autorității principale” nu împiedică alte autorități de supraveghere să aibă un cuvânt de spus cu privire la modul de soluționare a unei chestiuni atunci când, spre exemplu, există persoane care locuiesc în afara jurisdicției autorității principale și care sunt afectate în mod semnificativ de o activitate de prelucrare a datelor. În ceea ce privește factorul (a) de mai sus, se aplică aceleași considerații ca și în cazul identificării unei autorități principale. Este de reținut faptul că la litera (b), persoana vizată trebuie doar să aibă reședința în statul membru în cauză; aceasta nu trebuie să fie cetățean al statului respectiv. În general, la litera (c), va fi ușor să se stabilească, de fapt, dacă o anumită autoritate de supraveghere a primit o plângere.

Articolul 56 alineatele (2) și (5) din GDPR prevede ca o autoritate de supraveghere vizată să își asume un rol în soluționarea unui caz fără a fi autoritatea de supraveghere principală. Atunci când autoritatea de supraveghere principală decide să nu trateze un caz, autoritatea de supraveghere vizată care a informat autoritatea principală este cea care se ocupă de caz. Acest lucru este în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 61 (Asistență reciprocă) și la articolul 62 (Operațiuni comune ale autorităților de supraveghere) din GDPR. Acest lucru ar putea fi valabil atunci când o societate comercială având sediul principal în Paris lansează un produs care afectează doar persoanele vizate care își au reședința în Portugalia. Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere franceză și cea portugheză ar putea să convină asupra faptului că este oportun ca autoritatea de supraveghere portugheză să își asume rolul de autoritate principală în soluționarea problemei în cauză. Autoritățile de supraveghere ar putea solicita operatorilor să ofere date în vederea clarificării acordurilor lor încheiate la nivel de întreprindere. Având în vedere că activitatea de prelucrare are un efect exclusiv local, și anume, asupra persoanelor din Portugalia, autoritățile de supraveghere franceze și portugheze

au libertatea de a decide ce autoritate de supraveghere ar trebui să soluționeze această problemă în conformitate cu considerentul 127.

GDPR impune autorității de supraveghere principale și celei vizate să coopereze, acordând importanța cuvenită opiniilor lor, pentru a asigura examinarea și soluționarea unei probleme spre satisfacția fiecărei autorități și cu identificarea unei căi de atac eficiente pentru persoanele vizate. Autoritățile de supraveghere ar trebui să depună toate eforturile pentru a obține o soluție acceptată reciproc. Mecanismul oficial pentru asigurarea coerenței ar trebui să fie invocat doar atunci când, în urma cooperării, nu se ajunge la un rezultat acceptabil reciproc.

Acceptarea reciprocă a deciziilor se poate aplica în cazul concluziilor de fond, și totodată al acțiunii stabilite, inclusiv al măsurilor de punere în aplicare (de exemplu, investigațiile complete sau investigații cu domeniu de aplicare restrâns). Aceasta se poate aplica și în cazul în care se emite decizia de a nu trata un caz în temeiul GDPR, de exemplu, din cauza unei politici formale de stabilire a priorităților sau deoarece există alte autorități interesate, astfel cum sunt descrise mai sus.

Dezvoltarea înțelegerii și a bunăvoinței între autoritățile de supraveghere este esențială pentru reușita procesului de cooperare și asigurare a coerenței prevăzut în GDPR.

3.2 Prelucrarea locală

Activitatea de prelucrare a datelor la nivel local nu intră sub incidența dispozițiilor privind cooperarea și asigurarea coerenței din GDPR. Autoritățile de supraveghere își vor respecta reciproc competența de a desfășura activitatea de prelucrare a datelor locale la nivel local. În cazul activității de prelucrare desfășurate de autoritățile publice, prelucrarea va fi tratată, de asemenea, întotdeauna la nivel local.

3.3 Societățile care nu sunt stabilite în UE

Mecanismul de cooperare și pentru asigurarea coerenței din GDPR se aplică numai în cazul operatorilor care au un sediu sau sedii în Uniunea Europeană. În cazul în care societatea nu are un sediu în UE, simpla prezență a unui reprezentant într-un stat membru nu declanșează sistemul ghișeului unic. Aceasta înseamnă că operatorii fără sediu în UE trebuie să interacționeze cu autoritățile de supraveghere locale din fiecare stat membru în care își desfășoară activitatea, prin intermediul reprezentantului lor local.

Adoptate la Bruxelles, 13 decembrie 2016

*Pentru grupul de lucru,
Președinte
Isabelle FALQUE-PIERROTIN*

Astfel cum au fost revizuite și adoptate ultima dată la 5 aprilie 2017

*Pentru grupul de lucru
Președinte
Isabelle FALQUE-PIERROTIN*

ANEXĂ - Întrebări îndrumătoare pentru identificarea autorității de supraveghere principale

1. Operatorul sau persoana împuternicită de către operator desfășoară activități de prelucrare transfrontalieră a datelor cu caracter personal?

a. Da, în cazul în care:

- operatorul sau persoana împuternicită de către operator are sedii în mai multe state membre și
- prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților desfășurate la sediile din mai multe state membre.

➤ În acest caz, treceți la secțiunea 2.

b. Da, în cazul în care:

- prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților desfășurate la sediul unic al unui operator sau al unei persoane împuternicite de către operator din Uniune, însă:
 - afectează în mod semnificativ sau este susceptibilă de a afecta în mod semnificativ persoane din mai multe state membre.
- În acest caz, autoritatea principală este autoritatea pentru sediul unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de către operator de pe teritoriul unui singur stat membru. Logic, acesta trebuie să fie sediul principal al operatorului sau al persoanei împuternicite de către operator, întrucât este singurul sediu.

2. Cum se identifică „autoritatea de supraveghere principală”

a. Într-un caz care implică doar un operator:

- i.** Se identifică locul administrației centrale a operatorului în UE;
- ii.** Autoritatea de supraveghere din țara în care se află sediul administrației centrale este autoritatea principală a operatorului.

Cu toate acestea:

- iii.** În cazul în care se iau decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare la un alt sediu din UE, iar sediul respectiv dispune de autoritatea de a pune în aplicare aceste decizii, autoritatea principală este cea situată în țara în care se află acest sediu.

- b.** Într-un caz care implică un operator și o persoană împuternicită de către operator:
- i.** Se verifică dacă operatorul este stabilit în UE și face obiectul sistemului ghișeului unic. În caz afirmativ,
 - ii.** Se identifică autoritatea de supraveghere principală a operatorului. Această autoritate va fi autoritatea de supraveghere principală și pentru persoana împuternicită de către operator.
 - iii.** Autoritatea de supraveghere (alta decât cea principală) competentă în cazul persoanei împuternicite de către operator va fi „o autoritate vizată” – a se vedea punctul 3 de mai jos.
- c.** Într-un caz care implică doar o persoană împuternicită de către operator:
- i.** Se identifică locul administrației centrale a persoanei împuternicite de către operator în UE;
 - ii.** Dacă persoana împuternicită de către operator nu are o administrație centrală în UE, se identifică sediul din UE în care se desfășoară activitățile de prelucrare principale ale persoanei împuternicite de către operator.
- d.** Într-un caz care implică operatori asociați:
- i.** Se verifică dacă operatorii asociați sunt stabiliți în UE.
 - ii.** Se desemnează dintre sediile în care se iau decizii privind scopurile și mijloacele prelucrării sediul care are autoritatea de a pune în aplicare aceste decizii cu privire la toți operatorii asociați. Atunci acest sediu va fi considerat drept sediul principal pentru prelucrarea efectuată de către operatorii asociați. Autoritatea principală este cea situată în țara în care se află acest sediu.

3. Există „autorități de supraveghere vizate”?

O autoritate este o „autoritate vizată”:

- atunci când operatorul sau persoana împuternicită de către operator are sediul pe teritoriul său sau:
- atunci când persoanele vizate de pe teritoriul său sunt afectate în mod semnificativ sau sunt susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de prelucrare; sau
- atunci când o anumită autoritate primește o plângere.